

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA

a Széchenyi-utcában van.

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem vétetnek tekintetbe.

Kéziratok nem adatnak vissza.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy egész oldal hirdetés ára 48 kor. Ennél kevesebb aránylagszámmittatik

Nyilttéri czikkek garmondsora után 60 fillér fizetendő.

Hivatalos óra: d. u. 2—3-ig és 6—8-ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 kor.

Fél évre 6 kor.

Évnyegyedre 3 kor.

Egyes szám ára 24 fillér

Községeknek előfizetve egész évre 10 korona.

Dés és Deésakna egyesítése.

I.

Nagy horderejű, egy erős központ alapjának letételénél kiváló fontossággal bíró terv megvalósítását vetette fel vármegyénk főispánja, midőn Dés város és a vele összeépült szomszédos Deésakna nagyközség egyesítésére nézve a kezdeményező lépést megtette.

Közigazdasági és közigazgatási érdekből egyaránt szükségesnek mutatkozik a tervbe vett egyesítés, nem is említve ennek üdvös hatását a városi élet, az egyes városi intézmények kifejlesztésére.

Az elavult kiváltságoknak minden vonalon végbement megszüntetése után az államkormányzat is különös súlyt fektet a nemzeti erők egyesítésére. Legalkalmasabbnak bizonyult e célra a városok fejlődésének emelése; az a törekvés, mely egyengeti a városok polgárainak, mint államszentartó elemeknek megizmosodására az utakat.

A városok vagyoni és szellemi fejlődésével járó jótéteményeket nemcsak azok polgárai élvezik; kiveszi busás részét a városok környezete, a vidék is, hova minden irányban szétfutnak egy erős központ éltető idegszállai. A városok fejlett iparukkal, élénk kereskedelmükkel állandó, biztos fogyasztási piacát képezik a vidéknek és annál nagyobb fogyasztási teret szolgáltatnak a vidéki őstermelőknek, mentől nagyobb jóllét, vagyoni gyarapodás uralkodik falaik között. A központ és vidékének egymásra való közigazdasági hatása irányt szab a szellemi élet fejlődésének is, mert a vagyoniilag megizmosodott központnak mindenestre inkább áll módjában kulturális intézményei révén ellátni a vidék szellemi szükségletét.

Csak az erők egyesítésével remélhető

oly izmos vidéki központ létesítése, mely közigazdasági és kulturális feladata magaslatán álljon.

Tagadhatatlan, Dés városa az utóbbi évek folyamán nagyot haladott előre. Ez a fejlődés rengeteg áldozatába került anélkül, hogy közigazdasági téren számottevő eredményt tudna felmutatni. Még mindig a kezdet nehézségeivel küzd, minek legfőbb oka az erő hiánya, a magárahagyatottság és főképp azon körülmény, hogy lakosságának száma a normális népesedési mozgalom mellett — bár a beköltözés elég élénk — nem emelkedik olyan arányokban, mi lehetővé tegye a gyorsabb fejlődést, a gazdasági tényezők sikeresebb elrendezkedését. Nagyobb ipari vállalatai mondhatni nincsenek a tökéhiány miatt, az idegen tőkének pedig egyéb feltételek között a lakosság számaránya imponál, aminthogy ez más, a közvagyonosodás előmozdítását célzó intézmények létesítésénél is egyik főkellék.

A szomszédos Deésakna község — jóllehet bányatelep s a kincstár a bányatüzem érdekei mellett nagy áldozatot hoz a község külső és belső fejlődésének is, még sem tudott odáig jutni, hogy emancipálja magát a falusi jelleg alul, sőt vásártartási jogosultsága sem bizonyult alkalmasnak az idegen forgalom emelésére. Itt is az erő hiányában, az elszigeteltségben keresendő az ok.

Dés és Deésakna össze van épülve, mi már magában tüntető jele az együvé tartozásnak és még sem sietnek ledönteni az egymás közti szabad forgalom akadályait.

Pedig közigazgatási szempontból is fölötte hátrányos a külön állás. Hátrányos kiváltkép az adókezelés szempontjából. A két összeépült község mellett van az ugynevezett Szentpéterhegy, szőlő és gyümölcsös terület, melynek birtokosai kizárólag dési lakosok, de mert a terület Deésaknához

tartozik, ott fizetik adójukat, mit azonban Dés városa hajt fel. Ezenkívül sok más Deésaknához tartozó területnek dési lakosok a birtokosai, kitéve magukat két oldalú zaklatásoknak. Még igen számos közigazgatási érdek szól az egyesülés mellett.

És mégis mi akadályozza az egyesülést?

Hír szerint kicsinyes féltékenykedés. A deésaknaiak egyesülés esetén félnek a nagyobb terhektől. Ez nem egyéb önámításnál, mert eltekintve attól, hogy a községi adópótlék tekintetében bizonyos időpontig megállapodás jöhet létre, az a pár százalék különbözet, ami Dés hátrányára esik, olyan hasznos beruházásokból ered, melynek előnyeit a deésaknaiak is élveznek. Ott vannak továbbá a különböző vámok és helypénzek, melyektől a deésaknaiak szabadulnának egyesülés esetén. Ezzel szemben — igaz — kárpótlást nyújtanának a községi fogyasztási adó természetű szolgáltatások kiterjesztésével, de hát ez olyan szolgáltatás, melyet Deésakna külön nem képes kihasználni.

Amint mondják, Deésakna község már határozott az egyesülés kérdésében, a negatio terére lépve. Remélhetőleg Dés városa nem fog oly könnyen átsiklani a kérdés felett. Mint a vármegye székhelye, melynek közigazdasági és kulturális missiói vannak, kicsinyes okok miatt nem fog akadályokat gördíteni és komoly megfontolás tárgyává teszi az egyesülés ügyét, főképp, ha azt fontos állami érdekek is sürgetik.

Ezelőtt egy pár héttel volt egy kis értekezlet Deésaknán, de alapos megbeszélés tárgyává nem tették a dolgot. Lapunk jövő számában részletesen fogunk foglalkozni a tárggyal. Foglalkozzanak az ügygyel Deésakna polgárai, értelmisége is, minden oldalról való megfontolás meg fogja változtatni nézetöket.

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

Borter főhadnagy.

— A „Szolnok-Doboka” eredeti tárczája. —

A kis boszniai helyőrség tisztjei együtt maradtak ebéd után a kázin külön szobájában. Kűn esett az eső, finom csöppeiből mintha valami szürke fátyol szűrődött volna, mely ráborult mindenre. Egyike volt azoknak a rettenetes délutánoknak, a mikor az unalom agyongyötri, szinte megöli az emberek lelkét. A szobában nagy csöndesség volt, így hallották meg, a mikor Borter főhadnagy egyszerre fölsőhajtott. Mindenki feléje fordult. A kemény, daliás ember pedig, a kinek olykor hetekig sem hallották szavát, a ki híres volt a kérlelhetlen szigorúságáról, kibámult a nagy szürkeségbe, arcán a meghatottság nyomai látszóttak.

— Mi bajod, főhadnagy ur? — szólott hozzá Garten Miklós, a kadét.

A főhadnagy nem válaszolt. Csak nézett, nézett ki a szürkeségbe, aztán csöndesen szólott, szinte magának mondva:

— Milyen szomorú idő! Az ablakon lepergő esőcsöppek szinte olyanok, mintha könnyek volnának . . .

Hirtelen elhallgatott. A tisztek egyre jobban elcsodálkozva néztek rá. Rideg, zárkózott ember volt Borter főhadnagy. Mint embert, nem tudta

kiismerni senki, mint katonatiszt egyike volt a legkiválóbbaknak. Süttogtak valamit, hogy valamikor a lovasságnál szolgált s hogy végre idekerült ebbe a kis bosnyák faluba bakatistsztnak, annak van valami nagy története. Bizonyosat nem tudott senki, de arra esküdni mertek volna, hogy Borter főhadnagyot e pillanatban annak a régi történetnek az emléke bántja. Unsolni kezdték, hogy beszéljen, majd megkönnyebbül, Borter főhadnagy elmosolyodott.

— Igazatok van, egy régi történet. Bécsben, az ulánusoknál szolgáltam, mint hadnagy. Az apám volt az ezredes. A tiszti bálon megismerkedtem X. gróf tábornok leányával. Járatos lettem a családhoz, beleszerettem a lányba, az meg én belém. Ezt meg is mondtuk egymásnak. Az apám észrevette a dolgot, puhatolózott és nemsokára rájött, hogy azt a lányt nem szánták nekem, nem is adnák semmiképpen. Azért tehát rám parancsolt, hogy szépecskén szüntessem be a tábrnokéknál a látogatásaimat. Én persze épen az ellenkezőt cselekedtem. Feljártam, meg aztán titokban is találkoztunk, a mikor a leány anyjával kűn sétálgattunk a Práterben, vagy a városban. Mindig tudtam mikor és hova mennek. Már menyasszonynak és vőlegénynek tekintettük egymást. Én elmondtam a leánynak mindent, az akadályokat, ő csak azt felelte mindig, szeretlek, meghalnék nélküled. Tudtuk, hogy rendes uton nem boldogulunk, azért elhatároztuk, hogy ha majd bál lesz náluk, én

feljövök s majd a leány az egész társaság előtt megkéri az én kezemet. A bál napja elérkezett. Én éppen öltözködtem, a mikor egyszerre betoppan a szolgálattelvő altiszt és hozza a parancsot, hogy azonnal menjek a kaszárnyába, onnan pedig egy szakasz ulánussal tűstént utazzam Prágába és maradjak ott harmincz napig. A parancs apámtól az ezredestől jött. Én elolvastam egyszer, kétszer, aztán elmosolyodtam és a parancs hátára ezt irtam: „MAJD HOLNAP!”

Komoly szándékom volt elmenni a bálra, de nem mehettem még sem, mert egy óra mulva betoppan atyám, a kivel szörnyű jelenetem volt. A bál nélkülem esett meg, de Prágába sem mentem. Ezért aztán haditörvénszék elé citáltak és megfosztottak tiszti rangomtól. Közben nem volt rá mód, hogy még hirt is halljak a leányról. Azon a napon aztán, mikor mint közlegény javában puczcoltam a lovat az istállóban, beállit egy parasztfiu egy levéllel. Csak ez volt benne:

„Mi történt magával? Miért nem jött el, talán meggondolta a dolgot? Tudom, hogy voltak akadályok, de most beszélni akarok magával, jöj-jön fel hozzánk azonnal. Adél.”

Visszafeleltem, hogy: „én közember vagyok már, elvesztettem a tiszti rangomat, az istállóból nem mehetek vizitbe, majd változnak a dolgok, ha igazán szeret, várni fog türelmesen. Ha akarnék, se mehetnék, mert hatvan napi kaszárnya áristomom van.”

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kinevezések.** A király Domide Oktávián papnevelő-intézeti tanárt, a szamosujvári gör. kath. székeskáptalanba kanonokká nevezte ki. — A király az igazságügyminiszter előterjesztésére Dr. Bogdán Elek beszücczei törvényszéki aljegyzőt a magyarláposi járásbíróhoz albiróvá kinevezte.

— **A Mátyás király-szobor** leleplezési ünnepe ma fog Kolozsvárt végbemenni. Vármegyénk közönségét Désy Zoltán főispán ur ömeltósága vezetése alatt küldöttség képviseli, melynek tagja Maléter Zoltán, Voith Gergely és Fehérváry Jenő. A küldöttség díszes koszorút helyez az emlékműre. Ugy városunkból, mint Szamosujvár és vidékéről számosan indultak el a mai különvonattal.

— **Zenekedvelők gyűlése.** A dési zenekedvelők egyesülete október 19-én a vármegyeház kistermében gyűlést tart.

— **Tisztujtás a városnál.** Dés város képviselőtestülete a jövő szardán tisztujtító széket tart. A képviselőtestület nagy része a múlt héten értekezletet tartott és elhatározta, hogy a tiszti állások nagy részénél változást nem óhajt, csupán a pénztári ellenőri és a tiszti ügyészi állásoknál fog jelöltet állítani. Megállapodás szerint az ellenőri állásra Bocsánczy Ferenczet a betegségyező egyet pénztárnokát, a tiszti ügyészire pedig Dr. Vajda Lipót helybeli gyakorló ügyvédet jelöli. Az ideiglenesen üresedésbe jött alorvosi állást a többség értesülésünk szerint Dr. Berger Vilmos gyakorló orvossal kívánja betölteni.

— **Gr. Majláth püspök bérmautja.** Gr. Majláth G. Károly püspök október hó 4-én érkezett Bethlenből Désre, László Polikárp provinciális, Bárány L. főesperes és Kopasz K. püspöki titkár kíséretében. A pályaudvaron sokan várták a püspököt. Ott volt a többek közt br. Rudnyánszky József főrendiházi tag, dr. Torma Miklós alispán, Kozma Döme aranymisés pap, a dési róm. kath. hitközség érdemes lelkésze s több előkelő tagja a hitközségnek.

A pályaudvarról a püspök négyes fogatán hajtatott kíséretével együtt Deésaknára. A nagyközség elején díszkapu volt felállítva, nemzeti zászlókkal dusan felékesítve és „Isten hozott” felirattal ellátva. Alig szűnt meg a mozsárgyuk dörgése, nagy közönség élén Vékony Ferencz a dési járás főszolgabírája intézett üdvözlő szavakat a püspökhöz, ki Wiesner Adolf bányanagygyal az első kocsin foglalt helyet.

A község közepén a bányászok díszkapuja volt felállítva, ahol Wiesner bányanagy mondotta az üdvözlő beszédet.

A plebánia előtt Kovács Gyárfás lelkész és Pap Máté gör. kath. lelkész fogadta a püspököt s azután a templomba vonultak, hol a püspök szívreható egyházi beszédet mondott. Október 5-én 114 növendék között osztotta ki a bérmlás szentségét. Az ünnepélyes aktus előtt Kovács Gyárfás plebánus, ismert történetíró magas szárnyalásu

beszédet mondott. Majláth püspököt bérmautjában a lakosság lelkes tüntetéssel üdvözlötte. Így volt ez Deésaknán is, ahol a déli órákban számos küldöttséget fogadott és magán kihallgatásokat adott szállásán, a plebánia épületében.

Délután 1 órakor Wiesner Adolf bányanagy a püspök tiszteletére fényes ebédet adott, melyen a püspök és kíséretén kívül Désy Zoltán főispán, br. Rudnyánszky főgondnok, dr. Torma Miklós alispán, a bányahivatal tisztikara, az egyházi és községi előjáróság tagjai vettek részt. A kiváló ízléssel elkészített és összeállított menu a következő fogásokból állott: Reszelt májleves. Fogas tartár mártással. Bélszín. Tirolai tészta. Réce pecsenye. Sütemény, gyümölcs, sajt, fekete kávé. Enyedi asztali bor s erdélyi rizling. Ebéd alatt a házi gazda köszöntötte fel szellemesen a püspököt, ki viszonzásul a jelenlevőket éltette. Az ebéd a legjobb hangulatban folyt le s úgy a püspök, mint a nagy társaság igen jól találta magát a bányanagy vendégszerető uri házában.

Másnap reggel a püspök B.-Váralja felé folytatta bérmautját.

— **A magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egyletének** 69-ik fiókpáncztára Désen a múlt vasárnap Katits Antal központi kiküldött elnöke alatt 130 taggal megalakult. A fiók védnökévé Szilágyi Albert polgármestert, elnökké Rácz Gyulát, alelnökké Pongrácz Antalt választották meg. Jegyzők: Tichy Árpád, Holstein Samu, pénztárnokok: Bocsánczy Ferencz, Koróján János. 5 ellenőr, 14 választmányi és 7 póttag.

A fiók a jövő vasárnap külön alapja javára szüreti mulatsággal egybekötött táncmulatságot rendez. Belépti díj: személy-jegy 1 kor. 20 fillér. Családijegy 3 kor. Karzatijegy I-ső sor 1 kor. 20 fillér, II-ik sor 1 korona. Felfűzetések a jótékonykezlet érdekében köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatni fognak. Jegyek előre váltathatók Gálócsi Samu könyvkereskedésében és a mulatság napján este a pénztárnál. A szüreti mulatság kezdete este 8 órakor, a tánc kezdete 9 órakor. A szüreti mulatságon főbíró, esküdtek, csószók, csaplárosnők és 52 női szőlőpásztor vigyáz a rendre. A speciális mulatságot ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **Törvényhatósági közgyűlés.** Szolnok-Dobokavármegye törvényhatósági bizottsága őszi rendes közgyűlését október 25-én d. e. 10 órakor tartja meg a székház nagytermében. Az előírt számonkérő széket főispán ur ömeltósága október 24-én tartja meg.

— **Tanítóegyesületi közgyűlés** lesz október hó 18-án, délelőtt 9 órától kezdődőleg Bethlenben az olvasóegylet nagytermében. 1. A közgyűlést megelőzőleg 17-én d. u. 2 órától kezdődőleg választmányi gyűlés lesz az állami iskola helyiségében. 2. 18-án este táncestély a „Tanítók háza” javára. A meghívó a táncestélyre is meghívónak tekintendő. Kultagokat mindenki meghívhat. 3. A tagok elszállásolásáról gondoskodnak.

„Grófné! Ön gyalázatosan viselkedett velem szemben, de jegyezze meg, hogy én nem leszek eszköz, ki tudhatja hányadik eszköz, hogy gyalázatosan viselkedjék a férjével szemben. Mint közlegény én nem kellettem önnek, mint hadnagy én utasítom vissza önt. Nincs mit magyarázni a mi helyzetünkön, a mi becsületes emberek előtt világos. Én meg fogom önöket látogatni, hisz a viszonyok kényszerítenek, de jaj Önnek, ha egy pillanatra is másképpen mer velem szemben viselkedni, mintha először látott volna életében.”

A levelet elküldtem. Egy pillanatban nagyon brutálisnak tartottam a dolgot, de aztán eszembe jutott minden és megbékéltem a tettemmel. Nem vagyok gróf, apám polgárember volt és érdemeivel szerezte rangját, büszke volt és becsületes. Én is az vagyok.

Negyednap megkaptam a kinevezésemet és röktön utaztam új allomásomra. Közel 18 órát ültem vasuton s mikor megérkeztem, egy régi jó pajtásom fogadott a vasuton és pedig azzal a hírrel, hogy pihenhetek. Felsenberg ezredes nem kívánja, hogy elmenjek a felesége temetésére, hiszen nagyon fáradt lehetek. Hanem másnap reggel beszélni akar velem.

Kábultan hallgattam a szavakat. Majd rémülten kérdeztem:

— Az ezredesné temetésére? Hát meghalt az ezredesné? Hogyan? Mi történt?

— Tegnapelőtt délután kilovagolt, lovával

A jelentkezések október hó 15-ig Szabó Sándorhoz Bethlenbe küldendő a közebédre vonatkozólag is.

— **Országos vásár.** Zsibó községben a folyó évi október hó 10-ére eső országos baromvásár miniszteri engedély folytán október hó 13-ára tetetett át.

— **A népfelkelők ellenőrzési szemléje** folytatólag október 15 és 16-án Csákgörbön, 18-án Alparéton, 20, 21, 22 és 23-án Désen, 24 és 25-én Rettegen, 27 és 28-án Nagykiklodon, 29, 30, 31-én Szamosujvárt fog megtartatni.

— **Az árvízkarosultakat** segélyező bizottság október 10-én délután 4 órakor főispán ur ömeltósága elnöke alatt ülést tartott. Eluők az ülést megnyitván, néhány segély iránti kérvény tárgyalását tüzi napirendre s egyuttal jelzi, hogy az ősz meghozta azt az időszakot, midőn az árvíz által sújtott lakosság közt a nyomor napról-napra nő. A fagy épen akkor állott be, midőn a malétermés érésre hajlott s így a megmaradt s egyetlen táplálékát a népnek is majdnem tönkre tette. Elérkezettnek látja tehát az időt, hogy a bizottság az inség-adományok gyűjtése tárgyában nagyobb akciót indítson meg. A segélyezésekre nézve Voith G. kir. tanácsos megjegyzi, hogy jó volna azokat később tárgyalni, mikor talán nagyobb összeg áll rendelkezésre. Hasonló értelemben nyilatkozik elnöklő főispán is, ki előzőleg már szintén arra gondolt, hogy a készletből csak a momentán segélyre szorultak gyámolittassanak. Ezt a bizottság el is határozta. A beadott kérvények tárgyalatván, Szilágyi A. polgármester információja s többek hozzászólása után Binerth Károlynak, kinek mindenét elvitte az ár s kilencz gyermeknek atyja, 50 kor., Sárosi Vilmosnének 30 kor., Zacharovitsnének 10 kor. és Gáspár Simon elaggott munkakeptelen egyénnek, kit az árvíz szintén erősen sújtott, 30 korona segélyt szavazott meg. A többi kérvényt egyelőre függőbe tartotta, egyet elutasított.

Elnöklő főispán javaslatára elhatározta a bizottság, hogy a fővárosi két hírlapírói egyesületet, nemkülömben a Szegeden székelő vidéki hírlapírók országos szövetségét egy nagyobb mérvű mozgalom megindítására felkéri, abba bele vonja, annál is inkább, mert e tárgyban a vezető egyének ígéretét bírja.

Ugyancsak elnöklő főispán javaslatára elhatározta, hogy azon törvényhatóságokban, melyekben a termés jól ütött ki s barátságos jóindulattal viseltetnek, gabona-gyűjtést indíttat és majd ha a gabonaárak megszilárdulnak, olcsó forrásból nagyobb mennyiségű gabonát vásárol és nem pénzt, hanem gabonát osztat ki. Magaéva tette továbbá a bizottság V. Nagy Pál pénzügyigazgató azon indítványát is, hogy a vasutakhoz ingyenes, esetleg mérsékelt szállítás engedélyezéseért, a magyarországi malmokhoz pedig természetben kiszolgáltatandó adományokért folyamodik.

Örvendetes tudásul vette elnöknek azon be-

együtt leesett egy szikláról s összezuzta magát. A szikla alatt találták meg. Senki sem tudja megérteni, hogy merészkedett oda lóhátan, valóságos istenkísértés még a legjobb lovasnak is.

Siettem a kaszárnnyába, átöltöztem és mentem a temetésre. Mikor a temetőből visszajöttem, tüstént hivatott az ezredes. Csak most láttam mennyire meg van törve. Mikor beléptem, helylyel kínált meg s csak annyit szólt:

— Magánügyben kérttem. A feleségem mielőtt kilovagolt (e szót szomoruan hangsúlyozta) egy csomagot adott át. Mi van benne nem tudom, hiszen le van pecsételve, de hozzám intézett levelében arra kért, hogy önnek adjam át, mert a mi ebben meg van írva, ahhoz csak önnek van joga. Miért, nem tudom.

Ime a csomag, én tiszteletben tartom egy halott titkát. Előtte titok marad örökre.

— Előtte is ezredes ur feleltem. Nem értem az egész dolgot, erre esküszöm, de én nem akaram kutatni a halott titkát. E szavakkal a kandallóba dobtam a csomagot. Némán álltunk a tűz előtt, a mint emésztette a papircsomót. Egy lap fölperdült a zsarátnok közül s rajta egy pillanatig el lehetett olvasni e szót: „NAPLÓM”. Azután semmivé lett minden.

Némán fogtunk kezét az ezredessel. Künn épen olyan busz idő volt mint most, az ablakon úgy peregték alá a vízcseppek, mintha könnyek lennének.

Nemeskéri Kiss József.

Erre a levélre is kaptam választ. Csak ennyit: „fogadja részvételem, de nem vagyok abban a helyzetben, hogy közemberekkel érintkezzem.”

Mintha fejbe ütöttek volna, úgy éreztem magamat. A levelet eltettem. Attól kezdve, úgy éreztem magam, mintha halálos beteg volnék. Egyszer láttam még a leányt az utcán, köszönni akartam, de elfordította a fejét. Én azután kértem áthelyezésemet, Tirolba kerültem. Két esztendő múlt el. A másodiknak az elején olvastam a lapokban, hogy a tábornok leánya férjhez ment Felsenberg gróf ulánusőrnagyhoz. Az én nagy beteg szívem meghalt. Egy évvel azután történt, hogy atyámat a király kitüntette s ő a kitüntetés helyett kegyelmet kért számomra a királytól. Megkapta. Engem, ki őrmester voltam, kineveztek tiszthelyettesnek s áthelyeztek Triesztbe, hol az ezredes elmondotta, hogy néhány hét múlva megjön a hadnagy kinevezésem is, akkor ismét áthelyeznek, hogy hová, nem tudja. Néhány nappal azonban a kinevezés előtt kaptam egy levelet. Megismertem az írást. Felsenberg őrnagy felesége azt írta, hogy néhány nap múlva hadnagy leszek. Ő kivitte, hogy a férje ezredéhez tegyenek. Gyakori vendége leszek, titkolva a multat. Ha majd személyesen beszélhet velem, akkor szolgál bővebb magyarázatokkal, most csak annyit ír még, hogy ne gondoljak felőle semmi rosszat, de epedve várja a találkozást először négy szemközt. Haragosan gyűrtem össze a levelet. Válaszom ez volt:

jelentését is, hogy több festő mesterművet ígért, melyek a Kolozsvárt most megnyílt tárlat maradványaival kiegészítve, egy engedélyezendő sorsjáték útján itt vagy Kolozsvárt volnának értékesítendők.

Végül az elnökség megbízást nyert, hogy a tél beálltával a gyors segélyre szorultak közt belátása szerint gabonát osszon ki, a továbbiak iránt a bizottság november havában fog határozni. Az ülés elnöklő főispán elzetésével 6 órakor oszlott szét.

— **Övintézkedés a téli időszakra.** Városunk rendőrkapitányi hivatala az idej mostoha időjárásra és szűk termésre való tekintettel akként intézkedett, hogy a rendőrbiztosok és a határfelügyelő a lakosokat házról-házra járva figyelmeztessék, hogy csakis olyan egyéneknek adjanak szállást vagy bárminemű alkalmazást, kik hitelt érdemlő okmányokkal képesek magukat igazolni s így is befogadás után azonnal jelentsék be a rendőrségnél. Ezen intézkedés azért vált szükségessé, mert a vidékről és idegen helyekről már is özönlik városunkba az idegenség a bekövetkezendő téli nagy szükség és nyomor elől, gondolva hogy itt munkát kapnak és segíthetnek magukon. Pedig nálunk is szép számmal vannak a munkanélküli csavargók, kik állandó ellenségei a vagyonbiztonságnak. S épen ezért egyidejűleg az iránt is intézkedett a rendőrkapitányi hivatal, hogy az ilyen munkanélküli csavargók és idegen koldusok összefogassanak és illetőségi helyükre eltolonoztassanak.

— **A helybeli állami gymnasium V. és VI-ik osztályában** erre a tanévre ötvennyolcz tanuló iratkozott be. Ez a szám is élénken igazolja a jogosultságát annak a törekvésnek, mit a város közönsége a gymnasium kiegészítése érdekében kifejtett. Curiosumképen felemlítjük, hogy a VI. osztálynak egy leányövendéke is van, ki mint magántanuló iratkozott be. Hercz Szidónia a neve annak a leánydiáknak.

— **Nem lesz szüret.** Már tudniillik nálunk, hol évek óta majd semmi szőlőtermés nincs. A régi vig szüretek már csak az emlékezetben élnek. Az idej szőlőtermés jóval mögötte maradt még a mult éveknek is nemcsak mennyiségileg, hanem minőség dolgában is. A tavaszi fagyok, majd a nyári hűvös esők hátráltatták a szőlőt a fejlődésben s a mit megkímélt a tavaszi fagy és kiheverte a komiz időjárást, az sem tud beérni a mogorva őszi időjárás miatt. Eddig fogyasztási adókedvezményes házi szükségletre Désen alig jelentett be öt birtokos 8 hektoliter bort, mit a régi jó időkben egy kisebb rendű szőlőbirtokos családja egy magában elfogyasztott egy év alatt. Ha nálunk nem is lesz szüret, azért még sem lesz hiány borban, mert az ország nagy bortermelő vidékein mindenütt bőtermésre van kilátás.

— **Pihenő halál.** A kiméletlen halál, ez a nagy kaszás, mely áldozatait inkább az őszi időszakban szokta szedni, e hónap elején Désen nagyon jó hangulatban volt, egyre-másra osztogatta a kegyelmet. Folyó hó 2-ától 11-éig, tehát 9 teljes napon át szünetelt, üres lapokat hagyva a halotti matrikulában. Ha tovább is így viseli magát, aligha kitűtetésre nem tesz szert.

— **Közigazgatási bizottság.** Vármegyénk közigazgatási bizottsága a mult pénteken tartotta meg havi rendes ülését. Erről szóló tudósításunkat tárgyhalmaz miatt a jövő számban hozzuk.

— **Piaci árak.** A gabonapiacson máris észlelhető az idej silány termés eredménye. Elsősorban a gabona-féléknek, kiváltképp a kukoricának emelkedett rendkívül magasra az ára. Városunkban a mult héten a piaci árak a következőképen alakultak: buza mm. 12—13 korona, rozs 10—10.50, árpa 10, zab 10, törökbuzza (tengeri) 12.50, lisztláng 30, buzaliszt 20—24, törökbuzzaliszt 16, rizs 36, buzadara 30, árpakása 32, borsó 66, lencse 40, bab 14, köleskása 30, burgonya 5, széna 2—2.80, szalmatakarmány 1.60—2, tűzifa kbm. 4.60, amerikai petroleum klgrm. 52, galieziai petróleum 44, olvasztott faggyu kgrm. 88, szappan 68, marhahús kgrm. 72, disznó-zsír 1.28, cukor kgrm 96 fillér.

Nemzeti színház.

A mult heti szini előadások sora a Kossuth-ünnepélylyel nyílt meg. A szintársulat a nagy hazafi születésének 100-ik évfordulóját megünnepelni óhajtván, a társulat ismert jeles rendezőjének Deréki Antalnak Kossuth Lajos című alkalmi darabját adta elő esti előadásul, míg vasárnap délután a Kuruczfurfangot adták nagyobb pártfogásra érdemes igyekezet és sikerrel.

Hétfőn ujdonság gyanánt a francia bohózatok legborsosabb fajtájából kaptuk az *Örnagyot*. Mulatságos, de szemérmetlen egy portéka. Az osztrigás Miczi valóságos apáca hajadon a darabban szereplő hölgyekhez képest és teknősbékásabb

a tavaly itt színre került, de nem sok érdemet szerzett Teknősbékánál.

Két imposztor francia szerző egy örnagyot állit elénk. Neve Labourdette, ki ezt a magas katonai rangot elérte anélkül, hogy elvesztette volna igényét a solymári rózsaleánydíjra. Katonai conduit-listájának e szokatlan kvalifikációjával vonul be ezredével a 36-os huszárokkal egy francia városba meghalni. Az örnagyot beszállásolják egy volt hastánczosnőhez, Mortinnéhez, kinek nem lévén jobb foglalkozása, nagynéniskedik laza erkölcsű színesznőcskék mellett s egy ilyen nőcske Paulette megfosztja erénydíjra való jogos igényétől.

Még van abban az utcában egy előkelő Martinné, kinek unokahugát Frenille hadnagy akarja megkéretni ezredese által. Ugyanazt cselekszi a kritikus éjszaka után az örnagy is, ki lelkiismereti furdalást érez ugyancsak Paulettel szemben, mig kiderül, hogy két Martinné és két Paulette van. A hadnagy elveszi a maga lilium-Paulettejét, az örnagy kameliás Pauletteje pedig uj kaland után néz. A leánykérő ezredesről sem feledkeztek meg a jószívű szerzők, őmaga Dingo is urnak rakja fel a szarvakat ugyanezen éjszakán.

A darab tehát katonás milieuben játszik. A katonai mondurok, melyek folyton szemeink előtt vannak, természetessé teszik a darab hangját, mely a francia katonadarabok mintájára bizonyos kaszárnya-stilusban szólal meg. Bizonyára ezzel igyekeznek a darab borsos témáját enyhíteni. Nevetni és megbotráncozni egyszerre nem lehet s az ember formaliter nem jut ahoz, hogy elszörnyülködjek, annyi kaczagpi valót adnak a féktelen szerzők. Igen ám, ha a darab gyorsan, gördülékenyen megy, amde ezzel nem vádolhatjuk az előadást. Az örnagyot Tabori Emil játszotta, az ezredest Simon Jenő. Mulatságos alakja volt a darabnak Szarvasi Jenő, mint közhuszár és Tihanyi Miklós, mint gyógyszerész, ki maszkjával is originalis és kimagasló alakja volt környezetének, már magasságánál fogva is G. Rápolti Katinika Dingo isné rövid szerepében mutatott be a hadseregért lelkesülő fess menyecskét, mig Gerő Ida az elzüllött Helois nénit alakította a nála tapasztalt korrektséggel. Koltai Szeréna, mint Paulette a rózsza és a méh című kis kuplét énekelte el, elég ügyesen, a miért meg is tapsolták. Jó alakok voltak Heltai J. az önkéntes, Martinné szerepében Székely René és a szobaleány személyesítője Kendi Boriska.

A hét második ujdonsága volt a *Zsába*, mely csupa nevetséges figuráknak, mulatságos helyzeteknek, meglepő fordulatoknak, sok ötletnek és szinpadai raffineriának a legtagabb szövődéke. Barisad gyáros elhitei, hogy van neki Párisban egy alterégója, akinek nevében nemcsak a legvakmerőbb kalandokat követi el, hanem saját házában is ilyen alterégó minőségben jelenik meg. Egy eszes vidéki menyecske (Kendi Boriska) azon gyanakodik s többek segítségével borotva-élén járó bonyodalmak útján kideritit a valót. Közbe vág a zsába is, mely a menekülés pillanatában megmereviti a kétlelkű férj lábát.

A kétalaku férjet Simon J. játszta ügyességgel, diszkreczióval, Kendi Boriska csinos és igen jó személyesítője volt az éles szemű menyecskének. Gulyás az orvos szerepében keltett sok derűtséget. Gerő Ida pompás anyós-alakjait szaporította. Közönség kevés számmal volt, de lelkesen tapsolt a jó összjátékon.

Harmadik ujdonság gyanánt színre került a *Képviselő ur* cz. bohózat, mely a Guthi-Rákosi-féle szerencsés szövetkezés terméke. Ismert figurák az alakjai, mint a francia bohózatokban s körülbelől ugyanazt a mesét játszá végig, mint azok.

Egy vagyonos ur szerelmi kalandjaiból névrokona segítségével akar menekülni. Ez, mert adósságokban uszik, magára vállalja a kalandok tisztázását s közben csupán felreértésből képviselőnek választják meg. Feleség, anyós, udvarló segitenek összebonyolítani egy kissé a névcsere folytán előálló tévedést, a mely azonban könnyűszerrel kiderül s a kuria megsemmisítő ítélete

hozzájárul az ügyek rendbehozásához, mely közmegelegedésre intéződik el.

A czimszerepet Simon J. játszotta jó humorral, Gerő I. ismét egy sikerült anyós-alakkal szolgált, Gulyás M. féltékeny trombitása eredeti és ötletes volt.

Csütörtökön került Madách nagyszabásu és örökbecsű darabja *Az ember tragediája*. Ugy a rendezés, mint az előadás figyelmes és összevágó volt. A szereplők valamennyien gondos tanulmány tárgyává tették feladatukat, a szép számmal egybegyűlt közönség sokat tapsolta az előadást. Volt még a hét folyamán két jól sikerült operette előadás: *A boszorkányvár* és ujdonságul a *Postás fru*. Ezekről közelebbről írunk.

Az előadásokat ajánljuk a közönség figyelmébe.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Veress Dezső.

HIRDETÉSEK.

MAGYAR

ÉLET- és JÁRADEK-BIZTOSÍTÓ INTÉZET

MINT SZÖVETKEZET

BUDAPESTEN, V., AKADÉMIA-UTCZA 3. SZÁM.

Igazgatóság:

Gróf SZAPÁRY GYÖRGY, elnök.

Madarasi Dr. Beck Gyula, gyömöri Gyömöri Aurél, Varga Sándor, báró Rudnyánszky József.

Az intézet szolnok-dobokamegyei képviselőletét:

HATFALUDI JÓZSEF úr birja **DÉSEN.**

Az intézet szövetkezeti alapra lévén fektetve, az össznyereség a biztosított tagok tulajdonát képezi és annak 70%-a teljesített díjfizetések arányában a tagok között felosztatik.

Az intézet az életbiztosítás összes neveit műveli jutányos díjak és előnyös feltételek mellett. Ajánlja különösen a halál esetére szóló biztosítást a család ellátására, a kölcsönös biztosítást a házastársak részére, a halál és előlése esetére szóló vegyes biztosítást, kiházasítási biztosítást leányok részére, valamint fiuk ellátására katonai szolgálat esetére, nyugdíjbiztosítást különösen magánalkalmazottak részére.

A földbirtokos osztály igényelnek kielégítésére az intézet jelzálogbiztosítást is nyújt, mely lehetővé teszi, hogy a biztosított fél halálával a jelzálog-kölcsön törlesztetik és a birtok tehermentesen száll át az örökösökre.

Bővebb felvilágosítással készséggel szolgál Hatfaludi József úr Désen és az intézet igazgatósága Budapest, V. Akadémia-utca 3.

Sz. 2202—902. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csákgorbói kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Jakobi Hirsch és nejének, Jakobi Jakob és József elleni közösség megszüntetése iránti ügyéből folyó végrehajtási ügyében a dési kir. törvényszék, a csákgorbói kir. jbiróság területén lévő, Pánczélcsehen fekvő, a pánczélcsehi 340. sz. tjkvben A. + 1. rend, 120—122. hrszra 1600 korona és az A. + 3. rend 213. hrszra 400 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fenebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi október hó 29-ik napján délelőtt 10 órakor Pánczélcsehe községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törvénycikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. A kir. jbiróság, mint tkönyvi hatóságtól. Csákgorbón, 1902. július 21-én.

Medzihradszky,
kir. albiró.

STANDARD
életbiztosító-társaság,

a legolesőbb díjtételek s a legliberalisabb feltételek mellett köt életbiztosításokat. — Bővebb felvilágosítást ad a budapesti vezérigazgatóság: Kossuth L.-uteza Standard-palota, vagy a deési képviselőség: Deák-uteza 2. szám alatt, Veres Lajos.

Alapított 1870-ben.

Már elismert tény az,

hogy a legjobb és legolesőbb bevásárlási forrás az őszi és téli idényre

Papp Jenő

női- és férfidivat, kézmű és rövidárúk házában Dés, főtér.

Női osztály. Szabott árak. Férfi osztály.

Minden árban.

- Legújabb ruhakelmék
- Jó mosó barchettek
- Fekete és színes selymek
- Téli alsósoknyák
- Muffok és boák
- Jäger alsóruhák
- Mindenféle kézimunkák
- Czipők és kesztyűk
- Gummi galucsenek
- Flanel- és barchet kész blouzek
- Legújabb köpeny és felöltők

Minden árban.

- Magyar, angol és francia gyapjúkelmék
- Fehér és színes ingek
- Jäger alsóruhák
- Kalapok és sapkák
- Czipők és kesztyűk
- Gallérok és mangettek
- Nyakkendők
- Selyem és clottesőernyők

Kész kelengye fehérművekből, gyári raktár valódi rumburgi, creasz- chifon-gyolcsok, asztalneműek, ágy és asztalterítők, szőnyegek, függönyök, paplan és matrácok, bőröndök gyári raktára. Férfi és női ruhákat készen felelősség mellett elvállalok. **A kolozsvári híres Kristály-gőzmosó intézetnek felvételi irodája.**

Szolnok-Dobovármegye első temetkezési intézete.

Vidéki rendelmények gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

„NAGYFA” Étterem-Kávéház.

Ajánlja kitűnő, háziisan vezetett **konyháját**, valamint alkalmas és barátságos **étterem és kávéház** helyiségeit. **Szolid és pontos kiszolgálás!** Id. Décsey Samu saját szüretelésű jó **zamatos borai** árusíttatnak.

Hetenként: szerdán szepességi **tormás virsli-** és pénteken szegedi **halpaprikás-estélyek** Bani Lajos jóhírnevű zenekara közreműködésével.

Étkezésre bármely időben bérletet elfogadok.

2-2

NAGYFA bérleje.

Sz. 1142—1902. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a dési kir. törvényszék 1902. V. 3368. polg. sz. végzése következtében, dr. Fogolyán Tivadar ügyvéd által képviselt, a szamosujvári hitelbank r. t. javára, dr. Sliám János ellen 593 korona 20 fillér s jár. erejéig 1902. évi június hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 661 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: butorneműek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dési kir. bíróság 1902. évi V. 549/5. számú végzése folytán 593 korona 20 fillér tőkekövetelés, ennek 1902. évi február hó 27-ik napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltódíj és eddig összesen 64 kor. 75 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Désen a helyszínen felperes közbejöveteleivel leendő eszközzésére **1902. évi október hó 18-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényzikk 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Désen, 1902. évi szeptember hó 30.

Szentpétery,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 286—1902. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a dési kir. törvényszék 1901. évi 94. sz. végzése következtében, dr. Kerekes János ügyvéd által képviselt, Somesena hitelintézet javára, Jakobi Pál ellen 440 kor. s jár. erejéig 1902. évi augusztus hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1275 koronára becsült következő ingóságok u. m.: butorok, ló, szekér, hám, széna, búza, rozs, lóhere stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szamosujvári kir. bíróság 1902. évi V. 221/4. számú végzése folytán 440 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi július hó 9. napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltódíj és eddig összesen 174 kor. 66 fillérben bíróilag már megállapított, valamint a még felmerülő költségek erejéig Némában alperes lakásán leendő eszközzésére **1902. évi október hó 22-ik napjának d. e. 8 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szamosujvárt, 1902. évi október hó 6-án.

Kolbay Károly,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 2424—1902. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csákgorbói kir. bíróság, mint tlkvi hatóság közhirrre teszi, hogy Pap Juon filer szótelki lakos végrehajtható, Vajda Indrej a Hajuluj szótelki lakos végrehajtást szenvedő elleni 125 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyben, a dési kir. törvényszék (a csákgorbói kir. bíróság) területén levő, Szótelke község határában fekvő, a szótelki 121. sz. tjkvben A + 1. rend 181, 182/1. és 183. hrsz. ingatlanra 763 koronában, a 2. rend 481. hrsz. egész ingatlanra 35 koronában, a 3. rend 649. hrsz. egész ingatlanra 40 koronában, a 4. rend 665. hrsz. egész ingatlanra 79 koronában, a 9. rend 1154. hrsz. egész ingatlanra 17 koronában, a 10. rend 1285. hrsz. egész ingatlanra 16 koronában, a 11. rend 1293. hrsz. egész ingatlanra 98 koronában, a 13. rend 1501. hrsz. egész ingatlanra 18 koronában, a 14. rend 1718, 1719. hrsz. egész ingatlanra 10 koronában, a 15. rend 1740. hrsz. egész ingatlanra 73 koronában, a 16. rend 1803. hrsz. egész ingatlanra 15 koronában, a 18. rend 1912. hrsz. egész ingatlanra 196 koronában, a 19. rend 1933. hrsz. egész ingatlanra 61 koronában, a 20. rend 2040. hrsz. egész ingatlanra 4 koronában, a 24. rend 2611. hrsz. egész ingatlanra 196 koronában, a 27. rend 2911. hrsz. egész ingatlanra 3 koronában, a 28. rend 3158. hrsz. egész ingatlanra 95 koronában és a 31. rend 2885/1. hrsz. egész ingatlanra 65 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902. évi október hó 28-ik napján d. e. 10 órakor** Szótelke község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881: LX. törvényzikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóságtól.

Csáki-Gorbón, 1902. évi július hó 21-ik napján.

Medzihradszky,
kir. aljbíró.

Árverezési hirdetmény.

Közhirrre tétetik, hogy az ev. ref. egyház tulajdonát képező, a Kovács-féle papi földek 1903. év január 1-től kezdve 6 évre, a templomkörfal alatti bolthelyiségek pedig azonnal 3 évre **október hó 26-án** a leányiskola tantermében megtartandó árverésen a legtöbbet ígérőnek ki fog adatni, a feltételek alólírottánál megtekinthetők.

Dés, 1902. október hó 8-án.

1—3

Göczi Károly,
az ev. ref. egyház keblí gondnoka.

Sz. 255—902. vht.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szatmári kir. bíróság 1901. évi Sp. 1. 845/1. sz. végzése következtében, Dr. Hollender Samu ügyvéd által képviselt, Oszterreicher Tóbiás javára, Juhász Gáborné ellen 251 kor. 33 fillér s jár. erejéig 1902. évi július hó 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 692 koronára becsült következő ingóságok u. m.: lámpák, üvegek és porcellán tárgyak stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szamosujvári kir. bíróság 1902. évi V. 211/4. sz. végzése folytán 251 kor. 33 fillér tőkekövetelés, ennek 1901. évi december 20. napjától járó 5% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltódíjban bíróilag már megállapított, valamint a még felmerülő költségek erejéig Szamosujvárt alperes üzletében leendő eszközzésére az **1902. évi október hó 20-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. törvényzikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szamosujvárt, 1902. évi október hó 2.

Kolbay Károly,
kir. bírósági végrehajtó.